Desta terra foi a voz

Capo 3 · Soa en Mi bemol
Estrofas **C – G – C – G**
Retrouso **F – C – G – C**
Ponte / transición **F – C – F – G**

Estrofa 1
C – G – C – G
Foi meniño de Rianxo,
foi emigrante no mar,
viu chorar os que marchaban
e os que quedaban sen pan.
Quixo curar moitos corpos,
mais non podía mirar
as feridas dunha terra
que ninguén quería vendar.
Cun lapis deu voz ao pobre
e ao mariñeiro do mar,
pois hai silencios tan grandes
que ata fan tremer o chan!
E cando a noite foi longa,
seica o botaron do lar;
coa súa terra na maleta,
non lla puideron quitar.

Pre-retrouso
F – C – F – G
Era noite xa en Rianxo,
cunha lúa de candil;
volveu baixando do barco:
a súa terra, o seu país!

Retrouso
F – C – G – C
Nos debuxos daquel home
hai un pobo por erguer;
cada trazo fai semente,
nosa terra a florecer!
E se preguntades onde,
sen seu lapis esquecer,
el diría que ben xuntos:
xuntos, ceibes, sen ceder!

Estrofa 2
C – G – C – G
Esta terra leva tempo
dando voltas sen chegar;
non lle faltan os camiños,
fáltalle botar a andar!
Viu os tractores na estrada,
viu aldeas feitas chan;
mozos coma os dalgún día,
cunha maleta na man!
Cambiaron barcos por voos,
a estación polo aeroporto;
chámanlle “facer carreira”
a emigrar por pouco ou moito!

Retrouso
Repite o retrouso completo.

Estrofa 3
C – G – C – G
Moita gravata ben posta,
moito coche oficial;
el sacou de novo o lapis:
¿e agora quen vai sachar?
Todos coñecen o rumbo,
todos saben gobernar;
el sacou de novo o lapis
e púxose a debuxar!

Ponte
F – C – F – G
Se hoxe vivise entre nós,
non se había de retirar;
tería tinta nas mans,
mil viñetas pra pintar.
Escribiría na rede,
mais tamén no campo e mar,
porque un “gústame” non chega
se non te ergues do sofá.
E se o medo pecha portas,
coa retranca a traballar:
non hai cadeado tan forte;
pois coa risa, a enferruxar!

Retrouso
Repite o retrouso completo.

Continuación
F – C – G – C
Xuntos, ceibes..... florecer!!!

No puzle da vida!

Estrofas **G – D – Em – C**
Retrouso **Em – C – G – D**
Ponte / transición **Em – C – Bm – D**

Estrofa 1
G – D – Em – C
Buscando amores
nun puzle roto
quebracabezas
dun vello e torto
Moitos xogaron
con aquel xogo
outros marcharon
co medo no corpo
Fuximos xuntos
daquel entorto
máis nos valía
vivos ou mortos

Estrofa 2
G – D – Em – C
Pois hai amores
xuntos na vida,
que nunca se perden
sempre nos guían!
E se algo sentes
aí non dubides,
do teu camiño
ti non desvíes!

Retrouso
Em – C – G – D
E naquel puzle
feito de tempo,
xuntas historia,
xuntas momentos.
Entre o que falta
e o que sobraba,
era o teu peito
o que encaixaba!

Estrofa 3
G – D – Em – C
Pasaron días
pérdense pezas
outras atopas
non hai certeza
Mais se algún día
xuntas as pezas
dun puzle vello
vaia sorpresa!!

Ponte
Em – C – Bm – D
Quedan anacos
do que foi vivido
pezas que o tempo
non leva consigo
E cando pensabas
que estaba perdido
volve aquel anaco
que encaixaba contigoooo!

Estrofa 4
G – D – Em – C
Pois hai pegadas,
mesmo pintadas,
algunhas faltan,
outras afogadas!
E nese intre,
en que algo pasaba,
eses amores,
sempre atopabas!!
Non vivas lonxe,
do albor da noite,
ela te agarda,
nese horizonte...
Pois se algún día
perdes o norte
sempre te agarda
un faro forte!!

Retrouso
Repite o retrouso completo.

Continuación
Em – C – G – D
Pezas faltaban,
outras sobraban!
moitas xuntabas
ben namoradas!
E cando pensas...
que está perdido!!!
volve aquel anaco!!!!
que encaixaba contigoooo!
volve aquel anaco!!!!
que encaixaba contigoooo!
volve aquel anaco!!!!
que encaixaba contigooooooooo!

As dúas Marías

Estrofas **G – D – Em – Bm – C – G – Am – D**
Retrouso **G – D – Em – Bm – C – D – G**
Ponte / transición **Em – Bm – C – D**

Estrofa 1
G – D – Em – Bm – C – G – Am – D
Dúas sombras pola rúa,
dous silencios ao pasar.
Compostela bate a néboa,
e dous ollos para mirar.
Foron Maruxa e Corália,
camiñando man a man.
Levan fame, levan berros,
mais xuntas elas están.

Estrofa 2
G – D – Em – Bm – C – G – Am – D
Naceron nuns tempos malos,
décadas escuras son.
Casa de xente rebelde,
moito iso non axudou.
E chegou o mes de xullo,
e ese medo alí quedou.
Moitos lles berraban “roxas”,
mais o seu sangue non dobrou.

Pre-retrouso
Em – Bm – C – D
E Compostela calaba,
as pedras sabían falar.
Había portas ben pechadas
e ollos que non queren mirar.

Retrouso
G – D – Em – Bm – C – D – G
E alí van as dúas Marías
por Compostela andar.
As flores levan no pelo,
mais o mundo queda atrás.
Que ninguén borra os camiños,
nin as pegadas ao andar,
pois quen loita por ser Ceibe,
non se pode silenciar!

Despois do retrouso
Em – Bm – C – D
As Marías, dúas mulleres,
dous corazóns contra o chan.
Medo e morte percorrían,
foi loita por respirar.

Estrofa 3
G – D – Em – Bm – C – G – Am – D
Pero o tempo non esquece,
as pedras saben gardar
as historias dos que loitan,
as dúas xuntas, man a man.
E un día cambiou o xeito
no que a cidade as mirou.
Xa non eran inimigas,
pois a razón afincou.
Dúas figuras na Alameda
ben se vían ao pasar,
vendo a xente que camiña,
Compostela está a espertar.

Retrouso
Repite o retrouso completo.

Despois do retrouso
Em – Bm – C – D
As Marías, dúas mulleres,
dous corazóns contra o chan.
Medo e morte percorrían,
foi loita por respirar.

Final
G – D – Em – Bm – C – G – Am – D
Agora son elas dúas,
que nos ven ao seu pasar.
Non lles preguntes que foron,
pregunta por que calar.
Maruxa e Corália foron,
dúas sombras que hoxe están,
mirando pra Compostela,
na Alameda, man a man.

Retrouso final
Repite o retrouso completo.

A miña terra chama!

Intro, estrofas e foliada **G – D – Em – C**
Pre-ret. e ponte II **Am – Bm – C – D** | Retrouso **(G–D / Em–C) ×3**
Ponte suave **(Em–Bm / C–D) ×2** | Peche **D – G – D – Em – C – G**

Intro
G - D - Em - C (x2)
Ay-ai-ai! Ay-ai-ai!

Estrofa 1
G
Saímos catro da casa,
D
unha mochila e ilusión,
Em
Galicia no retrovisor,
C
Londres no corazón.
G
Avión arriba, nubes fóra,
D
mans ben apertadas,
Em
comeza a aventura
C
que a familia agardaba...

Estrofa 2
G
Londres é un trebón de luces,
D
de linguas e de cor,
Em
do Big Ben ao Támesis,
C
todo é un rumor.
G
Metro que vai e que vén,
D
nós perdidos e rindo,
Em
que bonito é
C
perderse se é contigo!

Pre-retrouso
Am
Levo as vosas risas
Bm
gardadas no peto,
C
cada foto, cada paso,
D
cada conto feito.
Am
Pois o mundo é máis fermoso
Bm
si o vexo convosco,
C
sodes o meu mapa,
D
o meu norte e o meu todo!

Retrouso
G D
E Londres brilla, si, pero a miña terra chama!
Em C
Brilla Londres, pero o lar é chama!
G D
Mil lembranzas novas que nunca se apagan,
Em C
mais volvemos xuntos, a Nosa Terra chama!
G D
Oh-oh-oh, a Nosa Terra chama!
Em C
Oh-oh-oh, onde o mar cantando brama!

Estrofa 3 - Rap / rítmico
G
Camiñamos lado a lado, risas polo camiño,
D
falando da nosa vida, do destino e do cariño.
Em
Brindamos todos xuntos, sen présa nin apuro,
C
porque estes momentos non se mercan con un duro!

Estrofa 4 - Rap / rítmico
G
Paseamos pola historia dun Londres descoñecido,
D
cada rúa era un conto, cada paso un sentido,
Em
Chinatown regalounos arrecendos e sabor,
C
alí fóisenos a tarde cos farolillos de cor!

Retrouso
Repite o retrouso completo.

Estrofa 5 - Rap
G
Seis pegadas debuxando cada rúa de Londres,
D
cada ponte, cada praza, cada un dos seus nomes.
Em
Unha viaxe en familia non se pode mercar,
C
queda escrita na memoria... pra sempre lembrar.

Estrofa 6 - Rap
G
Trouxen o meu mundo enteiro pegadiño ao meu carón,
D
levei pouca equipaxe, pero cheo o corazón.
Em
Na maleta non collían tantos soños compartidos,
C
vosas risas, vosa troula... quedaron sempre conmigo!

Ponte suave
Em Bm
Podemos cruzar o mundo, cruzar o mar,
C D
pero hai un fío verde que nos vai atar.
Em Bm
É a morriña bonita, que non fai chorar,
C D
é a que che di: xa podes regresar...
xa podes regresar...

Retrouso
Repite o retrouso completo.

Foliada
G
A miña Terra chama, a miña Terra chama!
D
Volver xa á rutina, de feiras, de mariscadas.
Em
A miña Terra chama, a miña Terra chama!
C
Festas son na nosa aldea cando está a tocar a gaita!
G
A miña Terra chama, a miña Terra chama!
D
Teño sede da lareira, viño en cunca e churrascada!
Em
A miña Terra chama, a miña Terra chama!
C
Esquezamos o asfalto para sentir herba mollada!

Ponte II
Am - Bm - C - D
Levo as vosas risas gardadas no peito,
sodes o meu mapa, o meu norte e o meu credo!
Hai viaxes que rematan cando chega o avión,
e outras quedan para sempre gardadas no corazón.

Retrouso final
Repite o retrouso completo.

Peche
D - G - D - Em - C - G
pero a miña Terra chama!
(Aii-aii-aii- aiii – aiiiiii...!)
A miña terra chama!
A miña terra chama!
A miña terra chama!

Voa ceibe, ti gaivota

Intro e interludio **G – D – C – G**
Estrofas **G – C – G – D / Am – Em – C – D**
Retrouso **G – D – C – G–D / G – D – C – D–G**

Intro
| G | D | C | G |
(Repite según la melodía del acordeón/gaita)

Estrofa 1
G
Un vello me dixo un día,
C
cada quen ten a súa forza,
G
a súa maneira de andar, o seu xeito...
D
a súa forma de voar!
G
Pois calquer gaivota sabe,
C
que ás veces mellor quedar,
G
se ruxe a treboada,
D
a choiva te vai levar!
Am
Só tes que agardar un chisco,
Em
deixas feito o teu camiño,
C
pois por onde sempre voas...
D
voltan as vellas historias!

Retrouso
G
Voa ceibe, ti Gaivota,
D
non te deixes arrastrar,
C
pois este vento da costa
G D
sempre, sempre vai voltar!
G
Pois tes o niño nas rochas
D
e alí te están a agardar
C
os teus meniños pequenos,
D G
¡cada quen ten seu fogar!

Interludio instrumental
| G | D | C | G |

Estrofa 2
G
Miña gaivota querida,
C
sempre a terra a sinalar!
G
Vai ao carón do meu bote,
D
¡non me deixes de guiar!
G
Pois sempre que limpo o peixe,
C
non me esquezo de te ollar,
G
como vas detrás do barco...
D
¡cos golfiños asaltar!
Am
E ao chegar por fin ao porto,
Em
ainda estamos a albiscar,
C
o arrecendo do teu corpo,
D
polo ceo a voar!

Retrouso
Repite o retrouso completo.

Solo / solo de acordeón y guitarra
| G | D | C | G |
| G | D | C-D | G |

Estrofa 3
G
Aprendín da túa vida,
C
sen palabras ensinar,
G
que hai ventos que non se vencen...
D
hai que saber agardar.
Am
E despois da noite escura,
Em
sempre volve clarexar,
C
igual ca branca gaivota
D
que non deixa de voar!!!

Peche
G D G
(Acorde final rasgueado)

As mulleres da Terra

Intro e estrofas **Am – F – C – G** | Pre-retrouso **F – G – Am – E7**
Retrouso **C – G – Am – F** | Peche **F – G – Am – E7 – Am**

Intro
Am – F – C – G (x2)

Estrofa 1
Am
Nacín coa forza do vento
F
co sal prendida na pel,
C
ben cedo aprendín na vida,
G
ninguén manda no meu ser!
Am
Teño as mans feitas de pedra,
F
contaba aquela muller,
C
teño os ollos xa ben fartos,
G
melhor hai cousas non ver!!
Am
Nas cinco esquinas do mundo
F
vai camiñando o meu pé,
C
levo historias nas feridas
G
que a chuvia non pode ver.

Estrofa 2
Am
Son mareas de lembranzas
F
que regresan outra vez,
C
son as voces que me empurran
G
a quedar e a pertencer.
Am
Ese berro que arrecende,
F
moi preto á beira do mar,
C
eran voces que aínda escoitas,
G
meigas eran do lugar!
Am
Houbo noites sen estrelas,
F
houbo días sen cantar,
C
mais elas seguían ergueitas,
G
non as podían parar...

Retrouso
C
Poden pecharnos as portas,
G
poden esquecer de Nós,
Am
poden finxir que non somos,
F
mais seguimos sendo Nós,
C
Hai mulleres nesta terra,
G
na memoria e no suor,
Am
nas historias que nos deixan
F
latexando o corazón.

Estrofa 3
Am
Hai pedras que gardan nomes
F
que o tempo quixo afogar,
C
tamén voces baixo a leira,
G
que non se deixan calar.
Am
Porque cando o vento soa,
F
fraga, souto e piñeiral,
C
voltan as mans silenciadas,
G
a falar neste lugar!

Retrouso
Repite o retrouso completo.

Estrofa 4
Am
Elas agardan no porto,
F
dos que marchan cara ao mar,
C
vida dura, vida chea,
G
que ninguén puido dobrar.
Am
Aprendín da Rosalía,
F
que as tristuras fan cantar,
C
que hai pobos que nunca morren,
G
pois teñen o seu falar!

Retrouso
Repite o retrouso completo.